

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Prologus Libri. Introductio ad Quæstionem. An præstet Animas ducere per
viam Meditationis, an verò per viam Contemplationis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Introductio
ad
Quæstionem.

*An præset Animas ducere per viam Meditationis, an
verò per viam Contemplationis?*

Haud facilem sanè provinciam impo-
nis mihi, Amice carissime, dum tam crebrò,
tamque vehementer me urges, ut meum ti-
bi sensum patefaciam circa Controversiam,
nuper adeò apud vos ortam inter varios, quos
nòsti, Animarum Duces, seu Patres Spirituales; quorum
aliqui affirmant; generatim loquendo, expedire, ut Ani-
mæ in Spiritu per viam Meditationis dirigantur: aliis vi-
cissim asserentibus, tutiorem esse viam Contemplationis.

Quomodo in mentem venire tibi potest, ut in causa
tam gravi idoneum me iudicem existimes? Qui pro
Meditatione stant, ad tribunal hominum & doctorum &
proborum se non inviti trahi patiuntur; non perinde hoc
eorum pæce fit, qui pro Contemplatione pugnant. Desi-
derant isti iudices non doctos tantùm & probos, verùm eti-
am expertos. Unde etsi fortè amor, quo me complecte-
ris, imponere tibi potest, ut me, qui non sum, & doctum
& probum existimes, non tamen ille sic fallere te poterit,

A

ut me

ut me etiam expertum ea in exercitatione reputes, cujus specimen me tibi nunquam præbuisse certum est. Si tamen animum meum eâ, quâ tecum uti solitus sum, ingenuitate aperire necesse est; non mihi probatur; quod Authores illi, quorum mihi libros hac occasione misisti, in suorum præfatione operum ut principium certissimum supponant; Indoctos de eorum doctrinis pronuntiare non posse, eo quod eas non intelligant, Doctos verò propterea, quod eas non sint experti. Hoc equidem aliud non est, quàm velle sibi semper patere asylum, ad quod se recipiant, si quo fortè casu argumentorum & rationum vi de sua statione dejicerentur.

Experientia utilissima quidem illa est, fallax tamen, maximè in rebus, in quibus versamur, quæ non physica sed morales sunt, eaque causâ summæ varietati obnoxia. Præterquam quod divina Gratia tam multos mirabilésque modos habet humanis in cordibus operandi, eosque tam inter se dissimiles atque diversos, ut Gabriel inde occasionem sumpserit, non improbandâ exaggeratione scribendi; tam multiplex mente orandi genus esse, quàm multæ sunt mentes. Denique an non videmus illos ipsos, qui Contemplationi dediti sunt, multis in rebus inter se discordes esse? quorum ergo ex istis expertis, tam inter se dissentientibus, iudicio standum erit? Veteres illi Eremitæ inquit *Cass. Col- lini dicere consueverant. Non est perfecta oratio, in qua lat. 9. c. 31. se Monachus, vel hoc ipsum quod orat, intelligit.* Quid igitur perfecti Contemplativi explicare nobis poterunt, ubi ex illa sublimi orandi ecstasi ad se redierint, de mentis suæ orando absorptæ statu, nisi speciali quadam ratione DEUS id ipsis nostro commodo proposuerit? Accidit

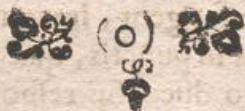
dit istis, proportionem suam, quod aliis tota nocte altissimo somnomersis, qui ubi mane evigilarent, dicere quidem possunt, se re ipsa suavissime ac jucundissime somniasse; explicare tamen non possunt, virtute somnij, quid in statu tam jucundo mens illorum tum fuerit operata.

Atque adeo cum in hac causa Experientia supremus arbiter esse non possit, necesse est id muneris deferre Doctrinae; Doctrinae tamen non qualicunque, sed virorum spiritualium, virorum inquam qui sinceri sint, & animi perturbationibus non obnoxij, qui suas opiniones tueri non velint, tanquam aquas suis cisternis contentas; sed eas tantum, quae tam multis retro seculis in Ecclesia DEI communes sunt habitae. Hae enim demum solae limpidae illae aquae sunt, quas nullo mali metu quivis securus bibat. *In illa die exibunt aquae vivae de Hierusalem.*

Zach. 4.

v. 2.

Ego igitur certus sequi vestigia virorum, quos modo laudavi, eorum inquam, qui partium studio in hac controversia immunes sunt, fide optimam tibi, amico singulari, & quem plurimi facio, exponam quod sentio: quamquam hoc fieri non potest, nisi ratiocinatione in sua partem capita, quae lucem omnibus dubiis affundat. Cum enim nonnulli, quantum adverto, hac in materia id egerint, ut suis sophismatis aquam claram turbarent, nihil aliud rectius ad veritatem ex fundo denuo expiscandam fieri potest, quam ut turbida iterum clara reddatur.

A 2

Pars I.